

Bayer Zsolt: III/semennyi

2014 június 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

„Orbán Viktornak egy hete olyan rendészeti államtitkára van, aki Orbán Viktor 1989-es, Nagy Imre-újratemetésen elmondott beszéde alatt a BRFK III/II-es operatív tisztjeként éppen beépített ügynökökt?l várt jelentéseket az ott történtekr?l.

Tasnádi László kés?bb az NBH-nál, az Információs Hivatalnál és az APEH B?nügyi Igazgatóságánál dolgozott, de megfordult Pintér Sándor cégeinél is.” Fenti idézet az Index cím? hírportáltól való.

Amennyiben a fenti idézet megfelel a valóságnak, akkor baj van. Mondom, hogy micsoda:

Ha a fenti idézet megfelel a valóságnak, és az új rendészeti államtitkár, Tasnádi László tényleg III/II-es operatív tiszt volt, akkor majdnem mindent elölr?l kell kezdeni. Azt is megmondom, hogy miért kell akkor mindent elölr?l kezdeni:

Azért kell mindent elölr?l kezdeni, mert 2002 nyarán volt egy nagy tüntetés a Batthyány-örökmécsesnél. Az Index akkori beszámolója így kezd?dik:

„Három, jobboldali fiatalokat tömörít? szervezet vasárnap tüntetést szervezett Medgyessy Péter ellen. A demonstrálók piros lapot mutattak fel a miniszterelnök nevének említésekor, fütyültek, és skandálva kiabálták: Mondjon le! Bayer Zsolt újságíró beszédét azzal zárta: D–209-es, takarodj le a pályáról! Hajrá, Magyarország, hajrá, Magyarok!”

Nos, ezért kell elölr?l kezdeni mindent.

Mert a két dolog, ügy, esemény, tény, magyarázat, megítélés és ítélet nem élhet egymás mellett, és a kett? egyszerre nem lehet igaz. Akkor sem, ha tudok én sok mindent, persze…

Tudom, hogy „…ügyeskedhet, nem fog a macska / egyszerre kint s bent egeret”. Azt is tudom, hogy „Majd a szabadság békessége / is eljön, finomúl a kín – / s minket is elfelednek végre / lugasok csendes árnyain.”

Azzal is tisztában vagyok, hogy „Feln?ttem már. Szaporodik fogamban / az idegen anyag, / mint szivemben a halál.”

De ezer ördög és pokol! Én ott, a Batthyány-örökmécsesnél komolyan beszéltem ám! És azt a komolyságot egyszer?en nem vagyok hajlandó most számon kérni önmagamon, senki és semmi kedvéért. Ha úgy tetszik,

puszta kényem végett, ha érthet?. De másért sem. Például azért, mert tudom, Orbán Viktor is komolyan beszélt akkor és ott, a H?sök terén. Én tudom a legjobban, mert én a lelkemmel tudom. Amióta elmondta azt a beszédet, azóta tudom, hogy vele elmennék háborúba.

S mert az a beszéd komoly beszéd volt, s az a pillanat komoly pillanat volt, a beszéd, a pillanat Tasnádi László ellen is szólt. Vád volt az, s mindjárt ítélet is, ?ellene s a rendszer ellen. A rendszer ellen, amely életek, sorsok, jöv?k és hitek millióit tette tönkre.

„Ehess, ihass, ölelhess, alhass! / A mindenséggel mérd magad! / Sziszegve se szolgálok aljas, / nyomorító hatalmakat. // Nincs alku - én hadd legyek boldog! / Másként akárki meggyaláz / s megjelölnek pirosló foltok, / elissza nedveim a láz.”

Ha ezt nem vesszük halálosan komolyan, akkor nem marad majd semmink. Akkor és csak akkor mordulhatnak miránk okkal és joggal mindenféle ostobák, gyávák, semmirekell?k és hazugok, hogy nem vagytok jobbak a Deákné vásznánál.

Kimosható a Deákné vászna. E felismerés poétikus neve bölcsesség. S akkor ott surran a f?ben az iszamós parancsolat:

„Akár egy halom hasított fa, / hever egymáson a világ, / szorítja, nyomja, összefogja / egyik dolog a másikát / s így mindenik determinált. / Csak ami nincs, annak van bokra, / csak ami lesz, az a virág, / ami van, széthull darabokra.”

De mi a „lesz”-re szövetkeztünk. Akkor és ott, abban a beszédben esküdtünk fel erre a szövetségre. Mert komolyan gondoltuk. Naivságunk, tisztaságunk, méltó és méltatlan hiteink garmadáját törte már kerékbe a determináció. S ha manapság el?re tekintünk olykor, rémülten látjuk, egyre közelebbr?l, hogy „Talán elt?nök hirtelen, / akár az erd?ben a vadnyom. / Elpazaroltam mindenem, / amir?l számot kéne adnom.”

S ez rendben is van így. Ez olyan életes, mondható, akár majd a halálos ágyon is. De azért minden nem elpazarolható. Valaminek azért muszáj maradnia. Valamit muszáj a kéznek szorítania a legutolsó pillanatban. Tudni kell valamit mondani a legvégén, valami érvényeset és nem kikacaghatót. Azt, hogy minden determináció ellenére volt, ami nem fért, nem férhetett bele. Például a III/semennyi sem fért bele. Ugyanis nekünk a nevünk is annyi csak, hogy h?ség. Hát akkor?

„Gyönge a testem: óvja félelem! / De én a párom mosolyogva várom, / mert énvelem a h?ség van jelen / az üres ?rben tántorgó világon.”

Bayer Zsolt – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló